

XXXXX/XXX a parc. č. XXXXX/XX. zapísané v katastri nehnuteľností pre okres Bratislava II, obec: BA-m.č. Ružinov, kat. úz. S., v hodnote 47 400 eur; na vyrovnanie podielov uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 33 160,27 eura do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na ich náhradu.

1.1. Súd prvej inštancie ozrejmil, že sporové strany za trvania manželstva nadobudli nehnuteľnosť súp. č. XXX spolu so záhradou v k.ú. S. na LV č. XXXX a spoluvlastnícke podiely na pozemkoch v k.ú. Trnávka LV č. XXXX, ktoré tvorili masu BSM. Hodnotu BSM na základe súhlasných stanovísk strán ustálil v sume 47 400 eur, keď podiel každej zo sporových strán činil 23 700 eur. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané (konkrétne išlo o vyhlásenia otca žalobcu), že na kúpu chaty a pozemku dostal žalobca darom sumu 285 000 Sk (9 460,27 eura). Súd prvej inštancie ďalej uviedol dôvody, pre ktoré nepovažoval výpovede svedkov, a to syna sporových strán a manželky žalobcu D. za dôveryhodné, lebo logicky vyhodnotil, že ak by otec žalobcovi daroval sumu 500 000 Sk, vo svojom vyhlásení súdu by to uviedol. Na vyrovnanie podielov uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 33 160,27 eura (23 700 + 9 460,27). Súd považoval za nepreukázané tvrdenia žalobcu, že z prostriedkov BSM sa rekonštruoval byt matky žalovanej a ani dar matky žalovanej nepovažoval za výnos do BSM, ktorý možno vyporiadať v tomto konaní. Rovnako žalovaná nepreukázala svoje náklady, ktoré mala s bytom v BSM, ktorý nebol predmetom meritórneho rozhodnutia.

1.2. Súd prvej inštancie prikázal nehnuteľnú vec do vlastníctva žalovanej sumarizujúc, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca sa síce podieľal na obstaraní spoločnej veci, keď dar 285 000 Sk použil na kúpu tejto nehnuteľnosti, avšak prihliadol aj na to, že obstaranie tejto nehnuteľnosti bolo ich spoločným rozhodnutím, keď na chate chceli tráviť spoločný rodinný čas, nakoľko sa jednalo o uzavreté susedské spoločenstvo bezpečné pre ich deti, čo vyplynulo z výsluchu sporových strán ako aj z výsluchu svedkyne W.. Ďalej z vykonaného dokazovania vyplynulo, že stavba murovanej chaty a plota bola zo spoločných prostriedkov sporových strán. Tvrdenie žalobcu, že nemali finančné prostriedky súd prvej inštancie nepovažoval za preukázané, keď sám žalobca uvádzal, že do rekonštrukcie bytu na W. ul. mal zo spoločného investovať 300 000 Sk (pojednávanie z 09.05.2012, č. I. 192), ďalej uvádzal, že disponoval pôžičkou z Tatrabanky, ako aj s úsporami zo služobnej cesty v USA (pojednávanie z 25.11.2019 na č. I. 499). Išlo o spoločné prostriedky bývalých manželov a v spore bolo preukázané, že zo spoločných prostriedkov financovali rekonštrukciu chaty a spoločne sa o záhradu starali. Po kríze ich manželstva a rozvede sa o záhradu žalobca staral sám rok, dva a postupne prestal, teraz je nehnuteľnosť zanedbaná a nasťahovali sa do nej bezdomovci. Tieto skutočnosti mal súd prvej inštancie preukázané z výsluchu svedkyne W. ktorej výpoveď považoval za hodnovernú, v čase výsluchu žalobcom ani jeho právnym zástupcom nespochybnenú. Žalobca, ani jeho advokát svedkyňu nepoložili žiadnu otázku, hoci na pojednávanie došli v priebehu jej výsluchu, ale už boli obaja prítomní počas protokolácie celej jej výpovede a napriek tomu, že im súd umožnil klásť svedkyňu otázky, ani jeden z nich toto právo nevyužil. S poukazom na to, že voči žalobcovi je vedená exekúcia a nepreukázal, že disponuje dostatočnými finančnými prostriedkami na vyplatenie vyrovnacieho podielu žalovanej, súd prikázal túto nehnuteľnosť do vlastníctva žalovanej. Záverom tiež ozrejmil dôvody, pre ktoré nevykonal dokazovanie výsluchom ďalších svedkov D. W., C. P., P. X., P. F. W., keď skutočnosti, ktoré žalobca mienil preukázať priamo s prejednávanou vecou nesúvisia, resp. už boli preukázané inými dôkaznými prostriedkami.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolania oboch strán rozsudkom z 31. mája 2023 sp. zn. 6Co/93/2021 rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a zároveň žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že odvolacia argumentácia ani jednej zo strán sporu nebola spôsobilá spochybniť správnosť pre vec podstatných skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval na vec správnu právnu normu a túto aj správne vyložil, a z pohľadu odvolacích dôvodov napadnutému rozsudku nebolo čo vytknúť. Na uvedenom základe vyhodnotil odvolací súd obe odvolania ako nedôvodné.

2.2. K odvolaniu žalobcu uviedol, že súd prvej inštancie mohol zohľadniť jeho výnos len v takej výške,

ako ho v konaní dôkazne preukázal (teda v sume 285 000 Sk), a to písomným prehlásením svojho otca (darcu). Žalobcovi nič nebránilo zabezpečiť prítomnosť svojho otca na pojednávaní za účelom podania svedeckej výpovede na jeho podporu o to viac, ak by bolo pravdivé jeho tvrdenie obsiahnuté v odvolaní o jeho dobrých vzťahoch s ním. Pokiaľ išlo o rekonštrukciu bytu matky žalovanej - podľa žalobcu - z prostriedkov BSM, aj tu súd prvej inštancie správne skonštatoval, že žalobca toto svoje tvrdenie dôkazne nepreukázal. Dodal, že aj keby bolo tvrdenie žalobcu pravdivé (čo však v konaní nebolo preukázané), išlo by o prostriedky BSM použité počas trvania manželstva v prospech tretej osoby, ktorá nie je stranou sporu (inak povedané išlo by o prostriedky BSM, ktorými sa zhodnotil majetok tretej osoby) a nie o prostriedky použité na ostatný majetok druhého manžela. Nejde teda o vyporiadanie vzájomných práv strán sporu, a z tohto dôvodu sa tento nárok konania o vyporiadanie BSM netýka. Žalobca nevedel preukázať svoje tvrdenie, že v období od roku 2012 do 25.11.2019 sa o záhradu skutočne staral. Súd neuznal ani argument o nepripravenosti právneho zástupcu žalobcu na svedeckú výpoveď svedkyne JUDr. W., nakoľko žalobca svedkyňu veľmi dobre pozná (išlo o jeho kolegyňu z pracoviska), preto mu nič nebránilo vyjadriť sa k obsahu jej výpovede priamo na pojednávaní, príp. jej položiť otázky. Napokon žalobca namietal, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s judikatúrou, keď prikázal nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva žalovanej, hoci sa o jej nadobudnutie postaral výlučne on. Pokiaľ ide o tento argument, súd prvej inštancie zreteľne ozrejmil dôvod, pre ktorý týmto spôsobom rozhodol, a to je exekúcia na majetok žalobcu. Pokiaľ žalobca tvrdil, že to bol on, kto realizoval výstavbu záhradnej chatky, odvolací súd dodal, že výstavba chaty sa realizovala aj z prostriedkov BSM, teda aj z financií patriacich žalovanej, preto žalobca nemôže s úspechom tvrdiť, že to bol výlučne on, kto sa pričínil o nadobudnutie tejto nehnuteľnosti. Navyiac, pokiaľ žalobca pracoval na stavbe záhradnej chaty, je potrebné zohľadniť, že to bola žalovaná, ktorá v tom čase zabezpečovala starostlivosť o ich maloleté deti, a teda aj týmto spôsobom sa pričínila o nadobudnutie vyporiadavanej nehnuteľnosti.

2.3. Za nedôvodné vyhodnotil odvolací súd aj odvolanie žalovanej. Žalovaná nepreukázala, že práve finančným darom od svojej matky prispela na kúpu záhrady a výstavbu chaty. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“), a to s poukazom na ustanovenia § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, prípadne spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3.1. Vádu zmätočnosti videl v tom, že odvolací súd odmietol výsluch dovolateľom navrhovaných svedkov D. W., C. P. a P. X.. Zároveň uviedol, že súd nevydal súhlas na vyhotovenie zvukového záznamu z pojednávania, pričom súd prvej inštancie vyslovil závery, ktoré z vyrieknutých výpovedí nevyplývajú. Rozsiahlym spôsobom ďalej polemizoval s jednotlivými skutkovými závermi krajského i okresného súdu, pričom opätovne poukázal, že sa nemohol pripraviť na výsluch svedkyne JUDr. W..

3.2. Dovolateľ odvolaciemu súdu (aj súdu prvej inštancie) vyčítal tiež nesprávne právne posúdenie veci, pretože sa odklonil od všeobecne platných zásad a pravidiel vyporiadania BSM, lebo prikázal nehnuteľnosti žalovanej, ktorá sa o ich nadobudnutie nepričínala, ktorá sa o záhradu nikdy nezajímala a ani nemusela preukazovať schopnosť úhrady vyrovnacieho podielu. Základnou zásadou a pravidlom vyporiadania BSM je podľa neho také rozdelenie majetku bývalých manželov, aby hodnota prikázaných vecí bola čo najvyrovnanejšia a nebolo by nutné uložiť povinnosť uhradenia vyrovnacieho podielu. Ak by boli nehnuteľnosti prikázané jemu, bol by vyrovnací podiel nižší. K exekúcii dovolateľ uviedol, že je vedená na nižšiu sumu a dlh je údajne už uhradený. Citoval rozsudky Najvyššieho súdu ČR. Doplnil, že prikázaním do jeho vlastníctva by došlo aj k účelnejšiemu využitiu vecí. Zároveň požiadal o odklad vykonateľnosti prvoinštančného rozhodnutia v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu.

4. Žalovaná vo vyjadrení uviedla, že dovolanie nenapĺňa podmienky prípustnosti, navrhla ho zamietnuť a priznať jej náhradu trov dovolacieho konania.

4.1. V ďalšom vyjadrení trval žalobca na tom, že dovolacie dôvody sú dané.

5. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Podľa § 444 ods. 2 CSP ak nejde o rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť, dovolací súd môže na návrh odložiť jeho právoplatnosť, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa; ustanovenie § 230 tým nie je dotknuté.

5.1. Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia podľa ustanovenia § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie. Uvedený procesný postup z ústavnoprávneho hľadiska považuje za udržateľný aj Ústavný súd Slovenskej republiky (m. m. IV. ÚS 158/2022, IV. ÚS 442/2022).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13. Žalobca vyvodzujúc prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP v podstatnom namieta (i) nevypočutie ním navrhnutých svedkov, (ii) súd nevydal súhlas na vyhotovenie zvukového záznamu z

pojednávania súdu a (iii) nebol informovaný o vypočúvaní svedkyne JUDr. Bučkovej a nemohol sa na tento výsluch pripraviť.

14. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces

(vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im práva úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

15. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach opakovane uviedol, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce

je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (viď 3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017). So zreteľom na to pristúpil aj v danom prípade k posúdeniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa, že procesne nesprávnym postupom súdov bolo zasiahnuté do jeho práva na spravodlivý proces.

16. K namietanému pochybeniu v procese obstarávania dôkazov najvyšší súd konštatuje, že pokiaľ súd nevykonal v priebehu civilného konania všetky navrhované dôkazy alebo nevykonal iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení strany, čo v súlade s ustálenou judikatúrou najvyššieho súdu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP. Predmetná judikatúra najvyššieho súdu bola a je akceptovaná aj ústavným súdom (I. ÚS 65/2020, III. ÚS 171/2018, II. ÚS 202/2020, II. ÚS 108/2020, II. ÚS 153/2019, II. ÚS 465/2017, IV. ÚS 511/2020). Na druhej strane Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach tiež vyslovil názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (III. ÚS 332/09). Zásadám spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd totiž zodpovedá požiadavka, aby súdmi urobené skutkové zistenia a prijaté právne závery boli riadne (dostatočne) a zrozumiteľne (logicky) odôvodnené. V práve na spravodlivý proces je obsiahnutá aj ďalšia ústavná zásada (čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 C.s.p.), a to „rovnosť zbraní“ v civilnom konaní, ktorá všeobecne zahŕňa tiež rovnosť bremien, ktoré sú na strany sporu kladené a ktoré nesmie byť neprimerané (IV. ÚS 468/2018). Z práva na spravodlivý súdny proces vyplýva aj podľa Európskeho súdu pre ľudské práva povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29.4.1993, II. ÚS 410/06). K takejto interpretácii dospel už aj najvyšší súd napr. v rozhodnutiach sp. zn. 4 Cdo 100/2018 alebo 5 Cdo 202/2018. V prejednávanej veci, ale o takýto prípad nejde.

17. Ako už vyslovil Najvyšší súd SR v rozhodnutiach sp. zn. 4 Cdo 100/2018 a 5 Cdo 202/2018, procesnému právu účastníka navrhovať dôkazy zodpovedá povinnosť súdu nielen o vznesených návrhoch (a dôkazoch) rozhodnúť a pokiaľ im nevyhoví, tiež vo svojom rozhodnutí odôvodniť, z akých dôvodov tak neurobil. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno založiť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu alebo vyvráteniu navrhnutý dôkaz je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania; ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Nakoniec tretím je nadbytočnosť dôkazu, t.j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Ak tieto dôvody zistené neboli, súd postupuje v rozpore s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ktoré garantujú pre stranu sporu ústavné právo na spravodlivý proces,

čiže táto dôkazná vada (tzv. opomenuté dôkazy) takmer vždy založí nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, ale súčasne tiež jeho protiústavnosť.

18. V súdnej veci sa dovolateľ počas konania, ako aj vo svojich opravných prostriedkoch, dovolateľ domáhal výsluchov D.. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia krajského súdu a z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, skutočnosť o tom v akom stave boli predmetné nehnuteľnosti a kto sa o ne staral, zistil súd prvej inštancie z výsluchov strán konania a z výsluchu svedkyne JUDr. W.. Zo zisteného skutkového stavu možno vyvodiť, že konajúce súdy nerozporovali tvrdenia, že žalobca sa prvé dva roky po rozvoze strán sporu staral o predmetnú záhradu, avšak pre rozhodnutie vo veci bolo podstatné, že neskôr s tým úplne prestal, až záhrada spustla. To vyplynulo o.i. i z výsluchu žalobcu. Nebolo totiž podstatné, kto sa staral o nehnuteľnosti prvé roky, ale to, že časom sa o ne nestaral ani jeden z bývalých manželov a spustli. Preto pri určení komu vec bude patriť, nebolo možné prihliadnuť na okolnosť, že sa niekto z manželov o ňu staral (stará). Žalobcom navrhované výsluchy menovaných svedkov (ako uvádza súd prvej inštancie v bode 30. odôvodnenia rozsudku) by ťažko tieto podstatné závery zvrátili. Skutočnosť, kto staval fyzicky murovanú chatku (výpovede C. nebola v predmetnej veci podstatná, nakoľko súdy ustálili, že bola postavená spoločným pričinením oboch manželov z ich spoločných prostriedkov, pričom ju mohli obstarat' aj dodávateľsky. D. W. sa navyiac mal podľa žalobcu vyjadriť k výpovedi svedkyne W. (sám žalobca však nepovažuje jej výpoveď za rozhodujúcu). Nakoľko však pri jej výpovedi nebol, tak ťažko by sa k nej mohol vyjadriť. Ak by mal vypovedať k okolnostiam, kto sa po rozvoze staral o záhradku a chatu, podstatné okolnosti mali konajúce súdy zistené už z výpovedí sporových strán a JUDr. W..

19. Doposiaľ vykonané dokazovanie dostatočne odôvodňuje prijaté závery súdu prvej inštancie i súdu odvolacieho. S poukazom na rozsah vykonaného dokazovania možno považovať ich skutkové závery i hodnotenie dôkazov za dostatočné. Pokiaľ nepovažovali za potrebné vykonať ďalšie výsluchy, nezasiahli tým do práva žalobcu na spravodlivý proces, pretože na zistenie skutkového stavu zabezpečili dostatočné množstvo dôkazných prostriedkov, z ktorých vyvodili pre rozhodnutie vo veci dostatočné a jednoznačné skutkové závery. Návrh na vykonanie dokazovania ďalšími výsluchmi považovali za nadbytočný, resp. irelevantný a túto nadbytočnosť a nepodstatnosť pre konanie dostatočne odôvodnili, čím vyhovelí kritériám v zmysle vyššie citovanej judikatúry ústavného i najvyššieho súdu.

20. Pokiaľ dovolateľ namietal, že súd prvej inštancie nevydal súhlas na vyhotovenie kópie zvukového záznamu z pojednávania uskutočneného dňa 25.11.2019, tak dovolací súd zo spisu zistil, že toto tvrdenie sa nezakladá na pravde. Na č.l. 537 spisu je založený protokol o vyhotovení a odovzdaní kópie zvukového záznamu z pojednávania zo dňa 25.11.2019, datovaný 10.2.2020 a podpísaný zákonnou sudkyňou Mgr. Q., pričom jeho obsahom je nariadenie vyhotovenia kópie záznamu z pojednávania zo dňa 25.11.2019. Takže neplatí tvrdenie žalobcu, že zákonná sudkyňa nedala súhlas na vyhotovenie zvukového záznamu (dovolací súd z kontextu predpokladá, že sa myslí vyhotovenie kópie zvukového záznamu, keďže zvukový záznam z pojednávania sa vyhotovuje obligatórne).

21. Pokiaľ išlo o výsluch svedkyne JUDr. W. zo spisu je zrejmé, že podanie ktorým právny zástupca žalovanej navrhol jej výsluch, bolo odoslané zo strany súdu prvej inštancie 15.11.2019 (č. l. 480 a 483) do elektronickej schránky právneho zástupcu žalobcu aj emailom, čo bolo bežné aj pri iných podaniach, určených právnenému zástupcovi žalobcu v tomto konaní, pričom právny zástupca zvykol na emailové správy týkajúce sa tohto konania odpovedať aj bezodkladne (viď. napr. č. l. 512). Nemožno teda povedať, že by žalobca o výsluchu uvedenej svedkyne nevedel a nemohol sa na tento výsluch pripraviť, aj keď prevzal podanie z elektronickej schránky až po predmetnom pojednávaní. Napokon počas samotného pojednávania nenamietal, že by o jej výsluchu nebol informovaný (až neskôr) a žalobca ani jeho právny zástupca nemali na ňu žiadne otázky. Faktom však ostáva, že žalobca nežiadal jej opätovný výsluch, aby sa mohol ďalej dotazovať k jej výpovedi.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že žalobca neopodstatnene namieta, že nižšie súdy mu nesprávnym procesným postupom znemožnili uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) CSP].

23. Dovolateľ ďalej vyvodzuje prípustnosť dovolania aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP, pričom uvádza, že rozhodnutie odvolacieho súdu sa odklonilo od všeobecne platiacich zásad vyporiadania BSM. Dovolací súd má v prvom rade výhrady k formulácii právnej otázky, ktorá je nie je dostatočne konkrétna, pričom celé dovolanie smeruje skôr k polemike s rozhodnutiami súdov nižších stupňov, spochybňovaniu zisteného skutkového stavu a súhrnu dovolateľových interpretácií skutkového deja.

24. Pre všetky tri procesné situácie, v ktorých ustanovenie § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť pritom len otázka právna (teda v žiadnom prípade nie otázka skutková). Civilný sporový poriadok v § 432 ods. 2 CSP uvádza spôsob, ako má dovolateľ dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia vymedziť. Dovolateľ je povinný uviesť právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

25. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní, a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom.

26. Žalobca tvrdil, že základnou zásadou vyporiadania BSM je, aby hodnota prikázaných majetkových hodnôt bola čo najvyrovnanjšia a nebolo nutné uložiť povinnosť úhrady vyrovnacieho podielu. Uviedol, že konajúce súdy na túto zásadu neprihliadli. Poukázal pritom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky. V ďalšej časti odkazoval na výsledky dokazovania (žalovaná sa nepričinila o nadobudnutie nehnuteľností, nezaujímal sa o záhradu, prípadne nepreukázala schopnosť úhrady vyrovnacieho podielu), na ktoré podľa neho nebolo prihliadnuté. Ako vyplýva z rozhodnutia súdu prvej inštancie (najmä bod 29.), tieto skutkové otázky zistené v konaní nepreukazovali tvrdenia žalobcu, ktoré by ho v zmysle kritérií podľa §150 OZ favorizovali ako bývalého manžela, ktorému má byť sporný majetok prikázaný do vlastníctva. Niektoré boli výsledkom dokazovania priamo vyvrátené, iné neboli pre rozhodnutie podstatné, avšak stále ide o skutkové otázky, ktoré nie sú v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 CSP prípustné. Pre prikázanie vecí do majetku žalovanej bola podstatná skutočnosť, že na predmetných veciach je kvôli žalobcovým dlhom zriadené exekučné záložné právo, teda sa vedie voči nemu exekúcia a má i iné dlhy.

27. Dovolacia argumentácia dovolateľa tak nezodpovedá požiadavkám stanoveným v § 421 ods. 1 v spojení s § 431 až 435 CSP, pretože jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom neuviedol (konkrétnu) právnu otázku, na ktorej odvolací súd založil svoje rozhodnutie, dostatočne neuviedol, ako ju riešil odvolací súd a ani to, ako mala byť (konkrétna) právna otázka správne riešená. Dovolací súd poznamenáva, že samotné spochybňovanie správnosti skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, či sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia, prípadne kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní žalobou uplatneného nároku, významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 CSP a § 431 až § 435 CSP.

27.1. Pokiaľ ide o potrebu eliminovať čo najviac potrebu uložiť povinnosť uhradenia vyrovnacieho podielu, z tohto uhla sa odvolací súd pri svojom právnom posúdení vecou nezaoberal, keďže prihliadol na exekúciu a iné dlhy žalobcu, ktoré spôsobili, že prikázanie vecí do vlastníctva žalovanej je účelnejšie

(bod 20/ rozsudku krajského a bod 29. rozsudku okresného súdu-posledná veta). Odvolací súd teda predmetnú otázku neriešil, ani na nej nezaložil svoje rozhodnutie.

27.2. Čo sa týka ďalších tvrdení žalobcu v súvislosti s predmetnou exekúciou, tak dovolací súd poukazuje, že jeho tvrdenia o úhrade dlhu nie sú preukázané a samotná existencia exekučného záložného práva na chatu i záhradu bola v čase rozhodnutia odvolacieho súdu faktom, pričom odvolací súd prihliadol aj na ďalší dlh - 18 800 eur, čo už dovolateľ spochybňovať opomenul. Dovolateľ navyš nespochybnil samotné právne riešenie - prihliadnutie na exekúciu, ktoré konajúce súdy zvolili (z ohľadu účelnosti prikázania veci do vlastníctva žalovanej), namietal iba voči tomu, na akých skutkových záveroch (dlžná suma iba 5 391 eur o vymoženie ktorej exekúcia prebieha) tento dôvod na prikázanie veci žalovanej založili. Takéto vymedzenie nepredstavuje podľa dovolacieho súdu dostatočné vymedzenie dovolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia v zmysle ustanovenia § 432 CSP. Navyš táto námietka ani nie je kompletná, keďže odvolací súd prihliadol aj na iný dlh žalobcu a exekučné záložné právo na predmetnú záhradu a chatu.

27.3. Dovolací súd dopĺňa, že rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Českej republiky v súlade s konštantnou judikatúrou najvyššieho súdu, nepredstavuje ustálenú prax dovolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 CSP.

28. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP s ohľadom na predchádzajúce body nie je daná, nakoľko dovolateľ dostatočným spôsobom neuviedol právnu otázku, na riešení ktorej je založené napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu.

29. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

30. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

31. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.